

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 36/20
Luxemburg, 26 martie 2020

Hotărârea în cauza C-66/19
JC/Kreissparkasse Saarlouis

Contractele de credit pentru consumatori trebuie să menționeze într-un mod clar și concis modalitățile de calcul al termenului de retragere

Nu este suficient ca în contract să se facă trimitere, în ceea ce privește informațiile obligatorii a căror comunicare către consumator determină momentul de la care începe să curgă termenul de retragere, la o dispoziție națională care face ea însăși trimitere la alte dispoziții naționale

Un consumator a încheiat în anul 2012 cu o instituție de credit, Kreissparkasse Saarlouis, un contract de credit cu garanții reale pentru suma de 100 000 de euro, cu o dobândă anuală fixă de 3,61 % pînă la data de 30 noiembrie 2021.

Contractul de credit prevede că persoana împrumutată dispune de 14 zile pentru a se retrage și că acest termen începe să curgă după încheierea contractului, dar nu mai înainte ca persoana împrumutată să fi primit toate informațiile obligatorii menționate de o anumită dispoziție din Codul civil german. Contractul nu enumeră aceste informații a căror comunicare către consumator determină totuși momentul de la care începe să curgă termenul de retragere. Acesta se limitează să facă trimitere la o dispoziție din dreptul german care face ea însăși trimitere la alte dispoziții din dreptul german.

La începutul anului 2016, consumatorul a comunicat Kreissparkasse că se trage din contract. Kreissparkasse consideră că l-a informat în mod corespunzător pe consumator cu privire la dreptul său de retragere și că termenul pentru exercitarea acestui drept expirase deja.

Landgericht Saarbrücken (Tribunalul Regional din Saarbrücken, Germania), sesizat de consumator, ridică problema dacă acesta a fost în mod corect informat cu privire la perioada în care își poate exercita dreptul de retractare. Această instanță a sesizat, prin urmare, Curtea de Justiție în vederea interpretării Directivei privind contractele de credit pentru consumatori¹.

Landgericht Saarbrücken este conștient de faptul că această directivă prevede că ea nu este aplicabilă contractelor de credit însoțite de o garanție reală precum cel în cauză. Totuși, legiuitorul german, dat fiind că a ales să aplice regimul prevăzut de directivă și în cazul unor astfel de contracte, Landgericht Saarbrücken consideră că un răspuns din partea Curții este necesar pentru soluționarea litigiului. În opinia Curții, întrebarea adresată este legitimă pentru a garanta o interpretare uniformă a legislației germane.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, **Curtea constată** că directiva, care urmărește să asigure consumatorilor un nivel ridicat de protecție, trebuie interpretată în sensul **că contractele de credit pentru consumatori trebuie să menționeze în mod clar și concis modalitățile de calcul al termenului de retragere**. Eficacitatea dreptului de retragere² ar fi în mod serios slăbită dacă nu situația ar fi una diferită.

¹ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO 2008, L 133, p. 66, rectificări în JO 2009, L 207, p. 14, în JO 2010, L 199, p. 40 și în JO 2011, L 234, p. 46, și în JO 2015, L 36, p. 15).

² Conform directivei, dacă un consumator își exercită dreptul de retragere, el plătește creditorului principalul și dobânda aferentă acestuia de la data la care creditul a fost tras pînă la data la care principalul a fost rambursat, fără nicio întârziere nejustificată și nu mai târziu de 30 de zile calendaristice de la trimiterea notificării retragerii către creditor.

În plus, directiva se opune ca un contract de credit să facă trimitere, în ceea ce privește informațiile obligatorii a căror comunicare către consumator determină momentul de la care începe să curgă termenul de retragere, la o dispoziție națională care face ea însăși trimitere la alte dispoziții ale dreptului statului membru în cauză.

În realitate, în cazul în care se face o astfel de trimitere în cascadă, consumatorul nu poate să determine, pe baza contractului, întinderea angajamentului său contractual, nici să controleze dacă toate elementele necesare figurează în contractul pe care l-a încheiat, nici *a fortiori* să verifice dacă termenul de retragere de care poate dispune a început să curgă.

În speță, Curtea constată că trimiterea, din cuprinsul contractului în discuție, la dispozițiile germane nu respectă cerința de a se aduce la cunoștința consumatorului, într-un mod clar și concis, perioada în care poate fi exercitat dreptul de retragere și celelalte condiții pentru a-l exercita.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Dobânda se calculează pe baza ratei dobânzii aferente creditului convenite. Creditorul nu este îndreptățit la nicio altă compensație din partea consumatorului în cazul retragerii, cu excepția compensației pentru orice taxe nerambursabile plătite de către creditor administrației publice.